

UCHWAŁA nr 45  
**Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce**  
**Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu**  
z dnia 16 grudnia 2025 r.

**w sprawie zaopiniowania odwołania dr Katarzyny Lewandowskiej od uchwały o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego i przekazania odwołania do Rady Doskonałości Naukowej**

Działając na podstawie art. 193 ust. 3 w zw. z art. 224 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.) oraz § 16 ust. 2 i 3 uchwały nr 37 Senatu Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu z dnia 26 września 2023 r. w sprawie sposobu postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu (Biuletyn Prawny UMK: Rok 2023; poz. 328),

**Rada Dyscypliny Nauki o Sztuce Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu**, w głosowaniu jawnym (uprawnionych 15 osób, obecnych 10 osób, oddano 10 głosów, w tym za: 10 głosów, przeciw: 0 głosów, wstrzymujący się: 0 głosów),

uchwała, co następuje:

§ 1

Po zapoznaniu się z odwołaniem dr Katarzyny Lewandowskiej (dalej: Skarżąca) z dnia 20 października 2025 r. od uchwały Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce nr 35 z dnia 16 września 2025 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego, Rada Dyscypliny:

1. opiniuje odwołanie negatywnie;
2. stwierdza brak podstaw do uwzględnienia odwołania w całości i uchylenia lub zmiany zaskarżonej uchwały w trybie autokontroli.

§ 2

Treść opinii Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce w przedmiocie odwołania stanowi **Załącznik nr 1** do niniejszej uchwały.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącej Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce, zobowiązując ją do niezwłocznego przekazania odwołania wraz z opinią i aktami sprawy do Rady Doskonałości Naukowej.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

## UZASADNIENIE

W dniu 24 października 2025 r. do Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce wpłynęło odwołanie dr Katarzyny Lewandowskiej od uchwały nr 35 z dnia 16 września 2025 r. w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego.

Zgodnie z art. 132 § 1 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego (KPA), organ, który wydał decyzję, może ją uchylić lub zmienić w trybie autokontroli tylko w przypadku uznania, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie w całości. Po zapoznaniu się z treścią odwołania oraz ponowną analizą akt sprawy, Rada Dyscypliny Nauki o Sztuce stwierdza, co następuje:

Zaskarżona uchwała została podjęta zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, w szczególności z art. 221 ust. 10 i 12 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (PSWiN). Przepisy te wprowadzają konstrukcję tzw. decyzji związanej, stanowiąc, że opinia komisji habilitacyjnej nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne, a podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, gdy opinia komisji jest negatywna.

W niniejszym postępowaniu wpłynęły dwie recenzje z konkluzją negatywną (dr hab. Gabrieli Świtek oraz dr hab. Agnieszki Rejniak-Majewskiej). Wobec powyższego, Komisja Habilitacyjna była zobligowana do wyrażenia negatywnej opinii, a Rada Dyscypliny nie posiadała kompetencji do podjęcia innej decyzji niż odmowna.

Zarzuty podniesione w odwołaniu mają charakter polemiczny w stosunku do autonomicznych ocen recenzentów i nie wskazują na uchybienia proceduralne, które skutkowałyby nieważnością postępowania. Szczegółowe odniesienie się do zarzutów Skarżącej zawarto w Opinii, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

Wobec braku podstaw do uznania, że odwołanie zasługuje na uwzględnienie w całości, Rada Dyscypliny nie może dokonać autokontroli zaskarżonego rozstrzygnięcia. W związku z tym, Rada postanawia przekazać odwołanie wraz z aktami sprawy i niniejszą opinią do Rady Doskonałości Naukowej jako organu II instancji.

Przewodnicząca Rady Dyscypliny Nauki o Sztuce

dr hab. Monika Jakubek-Raczkowska, prof. UMK

**OPINIA RADY DYSCYPLINY NAUKI O SZTUCE**  
**w sprawie odwołania dr Katarzyny Lewandowskiej od uchwały nr 35 z dnia 16 września**  
**2025 r. o odmowie nadania stopnia doktora habilitowanego**

Rada Dyscypliny Nauki o Sztuce Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, po zapoznaniu się z odwołaniem dr Katarzyny Lewandowskiej (dalej: Skarżąca) z dnia 20 października 2025 r., opiniuje je negatywnie i stwierdza brak podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej uchwały w trybie art. 132 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (KPA).

W ocenie Rady Dyscypliny podniesione w odwołaniu zarzuty są bezzasadne i stanowią w przeważającej mierze polemikę z autonomicznymi ocenami recenzentów, nie wskazując na naruszenia procedury, które mogłyby skutkować wadliwością zaskarżonego rozstrzygnięcia.

**I. STAN FAKTYCZNY I PRAWNY (PODSTAWA ROZSTRZYGNIECIA)**

Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego zostało przeprowadzone na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: PSWiN) oraz Uchwały nr 37 Senatu UMK z dnia 26 września 2023 r. w sprawie sposobu postępowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu.

W toku postępowania, Rada Doskonałości Naukowej oraz Rada Dyscypliny powołały Komisję Habilitacyjną, w skład której weszło czterech recenzentów. W rezultacie prac recenzentów do akt sprawy wpłynęły:

1. Dwie recenzje z konkluzją pozytywną (dr hab. Paweł Leszkowicz, prof. dr hab. Irma Kozina).
2. Dwie recenzje z konkluzją negatywną (dr hab. Gabriela Świtek, dr hab. Agnieszka Rejniak-Majewska).

Zgodnie z art. 221 ust. 10 PSWiN, opinia komisji habilitacyjnej nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne. Wobec powyższego, Komisja Habilitacyjna na posiedzeniu w dniu 11 lipca 2025 r. podjęła uchwałę wyrażającą negatywną opinię w sprawie nadania stopnia.

Zgodnie z art. 221 ust. 12 PSWiN, podmiot habilitujący odmawia nadania stopnia, w przypadku gdy opinia komisji habilitacyjnej jest negatywna. Przepisy te wprowadzają konstrukcję tzw. decyzji związanej. Rada Dyscypliny, po otrzymaniu negatywnej opinii Komisji (wynikającej z dwóch negatywnych recenzji), nie posiadała kompetencji prawnej do podjęcia innej decyzji niż odmowna. Podjęcie uchwały o nadaniu stopnia wbrew negatywnej opinii Komisji stanowiłoby rażące naruszenie prawa.

## II. ODNIESIENIE DO ZARZUTÓW ODWOŁANIA

### Ad. Zarzuty dotyczące nierzetelności i braków w recenzjach (pkt 1-4 odwołania)

Rada Dyscypliny nie podziela stanowiska Skarżącej, jakoby recenzje negatywne (autorstwa dr hab. G. Świtek i dr hab. A. Rejniak-Majewskiej) były nierzetelne, niekompletne lub nieobiektywne.

Obie zaskarżone w odwołaniu recenzje zostały sporządzone przez badaczki o uznanym autorytecie naukowym, dorobku międzynarodowym i eksperckiej wiedzy w zakresie obszaru badań prowadzonych przez Habilitantkę; reprezentujące czołowe jednostki akademickie w Polsce; wykazujące się doświadczeniem w procedurach (niejednokrotnie powoływane do komisji habilitacyjnych przez RDN). W opinii Rady, sporządzone recenzje są obszerne, wnikliwe i szczegółowe, odnoszą się do przygotowanego przez Habilitantkę autoreferatu i analizują przedstawione do oceny elementy, ujęte w wykazie. Recenzentki zaznaczyły, że autoreferat został sformułowany nieprecyzyjnie a część przedstawionych dokonań nie mieści się w dyscyplinie nauki o sztuce – zarzucona im przez Skarżącą selektywność wynikała z obowiązku oceny wkładu **w dyscyplinę nauki o sztuce**, do której, jak odnotowały, nie należą działania o charakterze artystycznym ani aktywności społeczne (A. Rejniak-Majewska, s. 2; G. Świtek, s. 10).

Obie opinie zawierają analizę wszystkich znajdujących się w dokumentacji **komponentów w zakresie działalności naukowej** (rozumianej jako akademicka, usystematyzowana, oparta na naukowej metodologii i aparacie pojęciowym, realizująca kwestionariusz badawczy). W rec. dr hab. G. Świtek, komentującej kolejno wszystkie przedstawione w wykazie publikacje, opinia w tym zakresie znajduje się na s. 2–3, w rec. A. Rejniak-Majewskiej – na s. 3–5. Elementy dorobku naukowego, wskazane przez habilitanta jako składające się na osiągnięcie, są podstawą oceny w postępowaniach w zakresie dyscyplin naukowych (zgodnie z wykładnią RDN, sformułowanie konkluzji może być podyktowane **wyłącznie** oceną osiągnięć **naukowych** wskazanych przez osobę ubiegającą się o nadanie stopnia doktora habilitowanego). Obie opinie wyłączyły zatem z oceny działalność o charakterze kuratorskim, animatorskim oraz aktywistycznym oraz publikacje popularyzujące sztukę. Odniosły się natomiast krótko – ale pozytywnie – do przedstawionych przez habilitantkę zgodnie z wymogami ustawy i zaleceniami RDN informacji o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową oraz o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych i popularyzujących naukę lub sztukę (A. Rejniak-Majewska – s. 5, G. Świtek s. 9).

Zarzuty Skarżącej dotyczące „niezrozumienia specyfiki metodologii interdyscyplinarnej” stanowią polemikę naukową. Rada Dyscypliny wskazuje, że zgodnie z ugruntowaną linią orzeczniczą sądów administracyjnych, organ w postępowaniu awansowym nie jest uprawniony do merytorycznego weryfikowania ocen wyrażonych przez recenzentów, o ile oceny te nie wykraczają poza granice logiki i zasad doświadczenia życiowego. Rola Rady ogranicza się do kontroli formalnej i proceduralnej recenzji.

W niniejszej sprawie Rada Dyscypliny dokonała weryfikacji recenzji negatywnych zgodnie z § 10 ust. 2 i 3 Uchwały Senatu nr 37. Stwierdzono przy tym, że:

1. Recenzje zostały sporządzone przez osoby posiadające odpowiednie kompetencje i tytuły naukowe (§ 7 Uchwały Senatu nr 37).

2. Recenzje są kompletne, zawierają szczegółowe uzasadnienie odnoszące się do kryteriów ustawowych z art. 219 PSWiN.
3. Recenzje kończą się jednoznacznie konkluzją negatywną.
4. Nie zachodzą przesłanki wskazujące na brak bezstronności recenzentów (konflikt interesów).

Fakt, że Skarżąca nie zgadza się z oceną merytoryczną wyrażoną przez ekspertów, nie stanowi o wadliwości postępowania. Rozbieżność ocen recenzentów (dwie pozytywne, dwie negatywne) jest elementem dopuszczalnym w nauce, jednak ustawodawca oraz Senat UMK przewidzieli konkretne skutki prawne takiej sytuacji (§ 13 ust. 4 Uchwały Senatu nr 37), które zmaterializowały się w niniejszej sprawie.

Obie recenzentki są doświadczonymi i aktywnymi uczestniczkami życia akademickiego i pracują naukowo w zakresie nauk o sztuce – należy przyjąć, że prezentowane przez nie, zaskarżone w odwołaniu, stanowisko metodologiczne jest właściwe dyscyplinie, a przedstawione oceny zostały napisane zgodnie z posiadaną specjalistyczną wiedzą i doświadczeniem. Opinie zawierają klarowną konkluzję końcową z odniesieniem do Ustawy i spełniają wymogi formalne, zatem decyzją przewodniczącej Rady Dyscypliny, dr hab. Moniki Jakubek-Raczkowskiej, prof. UMK, mogły być przyjęte do dalszego procedowania. Ponowna analiza obu tych opinii nie daje podstaw, by uznać je za wadliwe pod jakimkolwiek względem.

#### **Ad. Zarzut wadliwości umów z recenzentami (pkt 5 odwołania)**

Zarzut, iż umowy z recenzentami obejmowały ocenę dorobku dydaktycznego i organizacyjnego, co miało wpłynąć na wynik postępowania, jest niezasadny.

Wyjaśnić trzeba, że umowy zostały sporządzone według standardowego wzorca obowiązującego w UMK. Niezależnie od zakresu umowy, analiza treści recenzji (zarówno pozytywnych, jak i negatywnych) jednoznacznie wskazuje, że kluczowa dla oceny końcowej była analiza **osiągnięcia naukowego** (art. 219 ust. 1 pkt 2 PSWiN). Elementy dydaktyczne i organizacyjne zostały ocenione przez wszystkich recenzentów pozytywnie lub neutralnie i nie stanowiły przesłanki negatywnej konkluzji. Tym samym, brzmienie umowy nie miało negatywnego wpływu na wynik sprawy.

#### **Ad. Zarzut nienależytego uzasadnienia uchwały i naruszenia art. 80 oraz 107 § 3 KPA (pkt 6 odwołania)**

Rada Dyscypliny wskazuje, że uzasadnienie uchwały nr 35 spełnia wymogi prawa w kontekście specyfiki postępowania awansowego określonego w PSWiN. W uzasadnieniu wskazano fakty (wpłynięcie dwóch negatywnych recenzji, negatywna opinia Komisji Habilitacyjnej) oraz podstawę prawną (związanie Rady negatywną opinią Komisji na podst. art. 221 ust. 12 PSWiN). Zarzut pominięcia recenzji pozytywnych jest chybiony. Rada zapoznała się z całością materiału dowodowego, jednak w świetle art. 221 ust. 10 PSWiN, istnienie dwóch recenzji negatywnych ma charakter blokujący (weto). Opinie pozytywne nie mogą w tym trybie „przegłosować” opinii negatywnych na etapie uchwały Komisji. Rada Dyscypliny dała wyraz temu mechanizmowi prawnemu w uzasadnieniu swojej decyzji.

Końcowo wskazać trzeba, że zarzut dotyczący sposobu doręczenia decyzji (s. 18) jest bezpodstawny. Doręczenie było skuteczne – Skarżąca osobiście, na własną prośbę (powodowaną zmianą adresu zamieszkania i adresu korespondencji) odebrała kopię uchwały i poświadczyła ten fakt datowanym podpisem, złożonym w jednostce prowadzącej postępowanie w dniu 18.09.2025 r.

### III. KONKLUZJA

Postępowanie w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Katarzynie Lewandowskiej zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Odmowa nadania stopnia nie wynikała z arbitralnej decyzji Rady, lecz była prawną konsekwencją negatywnej oceny dorobku dokonanej przez niezależnych recenzentów i Komisję Habilitacyjną.

Wobec powyższego, Rada Dyscypliny Nauki o Sztuce wnosi o utrzymanie w mocy zaskarżonej uchwały przez Radę Doskonałości Naukowej.